

Renvogel. — De eenige vondst van de Renvogel sedert 1877, waarop Dr. Eykman in zijn waardevol artikel in de vorige afl. (blz. 252) doelt, moet betrekking hebben op het exemplaar van den heer I. van Stegeren uit Groningen, dat op 20 Nov. 1909 gevangen is bij Faan, Gemeente Oldekerk. Het exemplaar is thans nog in het bezit van den zeer bejaarden heer v. S. zelf, die toegezegd heeft, dat het later met zijn heele collectie zal overgaan in bezit van het Zoöl. Laboratorium van de Rijks Universiteit te Groningen.

A. A. VAN VOORN.

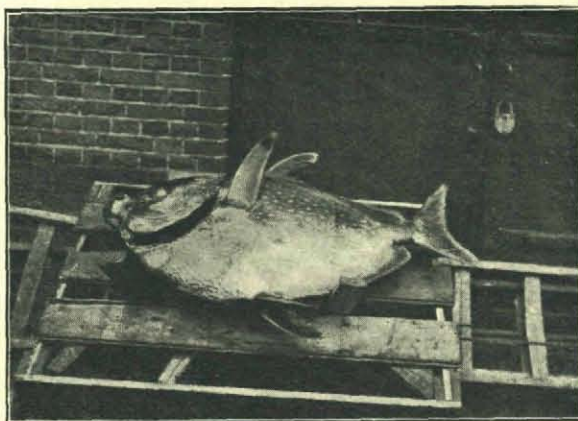
Kraanvogels. — Einde October streken op een weiland nabij Borne een vijftigtal kraanvogels neer, blijkbaar wegens vermoeidheid. Zij zochten geen voedsel. Op naburig gerucht gingen zij weer spoedig op de wieden in zuidelijke richting. Volgens mijn zegsman, een betrouwbaren jager, is dit een jaar of zes geleden ook daar eenmaal waargenomen.

Hengelo.

Ir. A. C. SCHWELERS.

De Godsvisch of Koningszalm. *Lampris luna* (Gm). — Den negenden Augustus werd ik gewaarschuwd, dat een vreemde visch was aangespoeld. 's Morgens om 5 uur was het

dier nog levend door een Scheveninger gevonden ongeveer tegenover den vuurtoren. De man bracht het dier naar de vischafslag die vlak bij den vuurtoren aan den haven gelegen is en vond er al gauw een koper voor. Op aanraden van een belangstellend Hagenaar werd de visch naar het slachthuis vervoerd om ingevroren te worden. Ik spoedde me naar het abattoir en determineerde het dier als Koningsvisch of Godszalm (*Lampris luna* (Gm)). Het is een pracht van een dier. Het eerste wat opvalt is de schitterende kleur. De vinnen zijn koraalrood. Het lichaam is geheel bedekt met zéér kleine schubjes. Aan de bovenzijde van het lichaam zijn deze diepblauw van kleur, naar de eigenaardig gebogen linea lateralis lichter verloopend. Onder deze lijn gaan ze in zacht rood over, terwijl de onderzijde weer fraai rood gekleurd is. De los opliggende schubben laten bij geringe aanraking al los. Dan komt de huid met witgele vlekken, die ook al hier en daar door de schubben heen zichtbaar zijn, te voorschijn. De borstvinnen zijn eigenaardig ingeplant (zie foto) en opwaarts gericht. De staart „met handvat” doet aan makreel en tonijn denken. De visch behoort tot de familie der Glansvissen.

De Godsvisch of Koningszalm.

DELORME.

Watersnip. — Bij het bestudeeren der lijst van Ned. Steltloopers in het December-nummer van De Levende Natuur, viel het mij op, dat daarin onder de plaatselijke benamingen van de „watersnip” niet voorkomt de naam, die hier in den Achterhoek aan dezen vogel wordt gegeven. Hier draagt hij n.l. algemeen den naam „ronnekemère”. „Ronneken” is het geluid, dat een merrie maakt, als ze den tijd gekomen vindt om op stal te worden gezet, opdat het veulen kan zuigen. Een „mère” is hier de benaming voor een merrie. Dat deze naam meer voorkomt, blijkt ook uit pag. 196 van het pas verschenen werk van H. W. Heuvel: „Oud-Achterhoeksch Boerenleven het heele jaar rond”.

Eibergen, 10 Dec. '27.

G. C. TIECKEN, Hoofd der O. L. S.

Kruisbekken. — Als vervolg op de berichten over het voorkomen van kruisbekken in ons land, kan het volgende dienen: In de boomgaarden tusschen Nieuw- en St.-Joosland

en Arnemuiden, zwierf in Augustus 1927 een kleine troep kruisbekken. Daar een eigenaar van een der boomgaarden een exemplaar schoot, kon ik door determineering de juistheid van deze waarneming vaststellen. Persoonlijk zag ik er nooit meer dan 15 te gelijk. Maar andere waarnemers spraken van een aantal van ± 25 . Rooie exemplaren heb ik zelf niet gezien. Naar men mij meedeelde moet er één tamelijk roode bij geweest zijn. Het is niet de eerste maal, dat ze hier werden waargenomen, naar men mij verzekerde. Jammer, dat op Walcheren geen vogelcorrespondent van De Levende Natuur „voorkomt”. Aan de stranden, in de duinen, vooral in den trektijd, zijn in het Noorden en Westen van Walcheren enorm veel vogels te zien!

4 December 1927.

B.

Internationale bescherming van waterwild. — Op verzoek van de Engelsche Regeering werd van 12—14 October te Londen een internationale Conferentie gehouden over de vermindering van het waterwild in Noord- en West Europa. teneinde maatregelen te beramen om dien achteruitgang tegen te gaan. De Regeeringen van Engeland, Zweden, Finland, Denemarken, Duitschland, Nederland en België waren vertegenwoordigd; voor ons land waren als afgevaardigden benoemd Mr. P. G. van Tienhoven te Amsterdam en Dr. G. J. van Oordt te Bilthoven. Noorwegen, hoewel uitgenoodigd, was niet aanwezig.

Aan de Regeeringsafgevaardigden werd op 11 October door het Engelsche Gouvernement een diner aangeboden, waar een woord van welkom gesproken werd door Sir Joynson Hicks. Minister van Binnenlandsche Zaken, die er op wees, dat de te houden conferentie van groot belang zou blijken te zijn, zoowel voor de natuurlijke historie, als voor de voedselvoorziening. Hij wees nog op de overeenkomst tusschen de Ver. Staten van Noord-Amerika en Canada, waardoor in enkele jaren tijds aan de vermindering van het waterwild paal en perk was gesteld.

Als voorzitter was door de Britsche Regeering aangewezen Lord Ullswater, de vroegere Spaeker van het House of Commons; de Conferentie werd gehouden in het Departement van Buitenlandsche Zaken in de Downingstreet.

Bij den aanvang der besprekingen werd een brief voorgelezen van den Engelschen Koning, waarin deze zijn beste wenschen uitsprak voor het welslagen der besprekingen.

Lord Ullswater vestigde er de aandacht op, dat dit de eerste maal is dat de Regeeringen zelf het vraagstuk der bescherming van in het wild levende diersoorten ter hand nemen; vroegere Conferenties misten het officieele karakter. Er zou evenwel slechts een onderdeel der algemeene bescherming ter sprake komen, n.l. die der Anatidae (Zwanen, Ganzen en Eenden) en Limicolae (waadvogels).

De aanwezigen waren het er over eens, dat in alle landen van Europa een vermindering van het waterwild is waar te nemen en dat het in het belang van landbouw, wetenschap, sport, voedselvoorziening en natuurbescherming noodig is, dat er stappen gedaan worden om die vermindering te keeren.

Als de ergste aller redenen van achteruitgang werd genoemd de z.g. „Commercialisation” (de uitbuiting voor den handel) en verder het gebruik maken van automatische geweren en kanongeweren, grooter dan kal. 12, van mechanisch gedreven booten, kunstlicht, eendenkooien, netten enz., het schieten en vangen dezer vogels op de broedplaatsen, de olieverontreiniging der zeeën en ten slotte de vermeerdering der bevolking, het toenemen van het aantal jachtactes, enz.

Ter betere bescherming werden de navolgende besluiten aan de Regeeringen ter overweging aanbevolen:

verbod van verkoop van waterwild in gesloten jachtijd en het treffen van maatregelen om te bereiken, dat geen fraude gepleegd wordt met het wild uit de koelhuizen, inkrimping van den jachtijd door de voorjaarsjacht niet toe te staan, opening van de jacht op een zoodanig tijdstip, dat de jongen behoorlijk kunnen vliegen, een verbod van de vorengenoemde geweren, kanongeweren, kunstlicht enz., het stichten van beschermde terreinen, zoowel voor de broedvogels als voor de trekkende dieren,

het navolgen van het voorbeeld van Duitschland en Nederland, wat betreft de bescherming bij de vuurtorens.